

rede, naar vi komme lidt ind i December Maaned, saa kunne vi i Sylland see Flokke af Agerhøns tye ind til Kornstakke, i Raalhaver, hvor de da skydes i Maanestinsnætter, og tillige seer man i Vestjylland, paa Hebeegnene, at der udsættes Snarer for at fange dem og ødelægge dem. Det skeer navnlig i Slutningen af December, da disse Dyr søge hen til Gaardene, og uagtet Hønsene ere i god Stand, er det aabenbart af Mangel paa Føde, at de søge hen til Gaardene. Endelig skal jeg bemærke, at disse forskellige Fredningstider jo dog maae ansættes og rette sig efter Jagttidene, og ikke efter Theorier, ikke efter, om det seer godt ud paa Papiret eller ikke. Nu kan man sige, at der ogsaa kommer Hare ind til Gaardene, og at dem er man ligesaa forpligtet til at fkaane som Agerhøns, men dertil svarer jeg, at dette ikke er Tilfældet. Vi have da som oftest Sporvise, som giver Anledning til en Sagt, som Alle overmaade ynde, ligesom man ogsaa kan anstille Klappjagter efter dem; i hele Januar Maaned er Haren let at komme nær. Der er endnu en anden Grund, hvorfor jeg maa tale Agerhønsens Sag. Falder der Sne i Januar Maaned, saa er det overmaade let for den Første og Bedste fra Beje og Stier at opdage dem, da de saa stikle sammen i Flokke paa Markerne omkring i Sneen; man skyder da ind imellem en saadan Flok, hvorved nogle blive døde og andre saarede til ingen Nytte.

Formanden: Underændringsforslaget under Nr. 2 er taget tilbage af den Eine af Forslagsstillerne. Jeg skal spørge, om det ærede 12te kongevalgte Medlem, der er Medforslagsstiller, ogsaa er enig i at tage det tilbage.

Carlsen: Forjaabidt det er Forslaget under Nr. 2 paa Afstemningslisten, der er Tale om, er jeg ganske enig i at tage det tilbage.

Formanden: Jeg skal altsaa spørge, om Nogen optager dette Forslag. (Ophold.) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Rør: Jeg ønsker blot at sige et Par Ord om det af 3 ærede Medlemmer i Forening med mig stillede Forslag til § 8 om, at Bøderne i Kjøbenhavn skulle tilfalde Kommunens Kasse og udenfor Kjøbenhavn de Fattiges Kasse i det Sogn, hvori Forseelsen er begaaet. Med Hensyn til dette Ændringsforslag stiller det sig saaledes, at, imedens Ordføreren har erklæret ikke at ville indvende Noget imod det, har den ærede Minister udtalt nogle Betænkkeligheder ved at vedtage det. Da Ministeren imidlertid ikke har udtalt sig bestemt imod Forslaget, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord til dets Anbefaling. Den Betænkkelighed, som den ærede Minister syntes at nære, var bygget derpaa, at Repræsentationen hidtil havde været mindre tilbøielig til at lade Bøder tilflyde de Fattiges Kasse. Der er dog allerede, som nævnt, to Tilfælde, hvori det er skeet, og jeg kan sige, at disse Tilfælde ere forøgede med et tredje, idet nemlig Bøderne efter Kirkesynsloven af 19de Februar 1861 ifølge sammes § 41 skulle tilfalde de Fattiges Kasse. Denne Betænkkelighed har den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kredts (Estrup) allerede søgt at fjerne, og jeg vil derfor gaae over til at fremhæve, at Ministeren ikke har udtalt sig om den anden Grund, som anførtes af det ærede Medlem, som førte Ordet for Forslagsstillerne i Fredags, nemlig Forslagets praktiske Hensigtsmæssighed. Vi gaae nemlig ud fra, at Forseelserne snarere ville blive angivne, og at det vil blive mere uanseligt at faae dem fordulgte, naar Bøderne skulle tilfalde de Fattiges Kasse, end naar de skulle tilfalde Politikassen. Og hvad jeg slutteligt vil fremhæve, er, at der ved Ændringsforslaget ikke skeer en Svingning fra, at Bøderne skulle tilfalde Politikassen og dertil, at de skulle tilfalde Fattigkassen; Svingningen er den, at Bøder, der før have været tillagte Private eller det tvungne Fattigvæsen, gaae over til at tilfalde det frie Fattigvæsenes Kasse. Dette er en Svingning, hvorfor jeg troer der er Meget, der taler, idet jeg anseer det for meget onskeligt og nødvendigt, at Lovgivningen beskæftiger sig noget mere med de Fattiges Kasse, som er en meget prisværdig Institution, og en Institution,